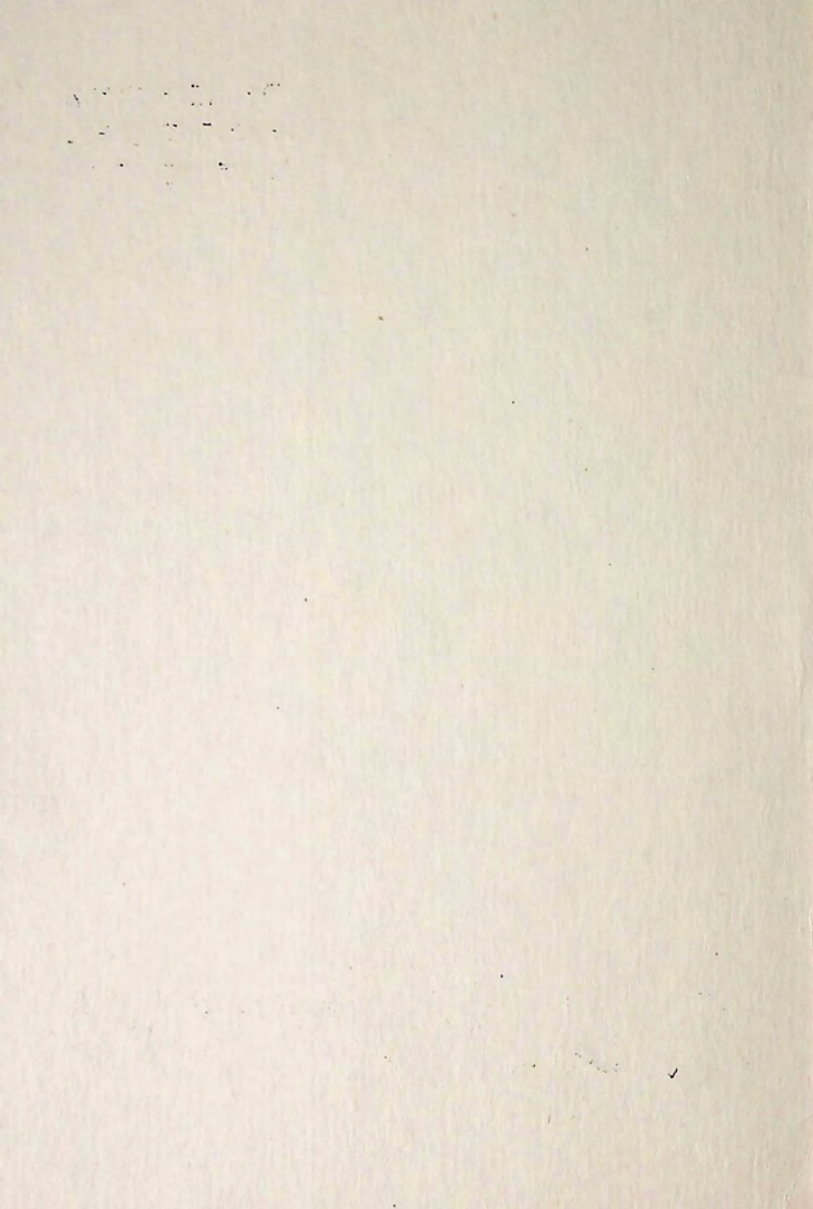

РУСЕНСКА
НАРОДНА
ОПЕРА

Майстори

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

МАЙСТОРИ

*опера от
н. а. Парашкев Хаджиев*

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890813

490937

С ПОСТАНОВКАТА НА ОП. „МАЙСТОРИ“, РУСЕНСКАТА
НАРОДНА ОПЕРА ОТБЕЛЯЗВА 60-ГОДИШНИНАТА НА
Н. А. ПАРАШКЕВ ХАДЖИЕВ

ПАРАШКЕВ ХАДЖИЕВ

народен артист

Досегашната богата, плодотворна художествена дейност на народния артист Парашкев Хаджиев, изяви красноречиво и категорично голямата дарба и високо-професионално майсторство на композитора, който постави своето творческо перо в служба на благородното дело за масова, все-странна музикална просвета и художествено издигане на нашия народ.

През 40-те години и особено след победния Септември, който активизира и даде необикнове-

по силен гласък за по-нататъшно развитие и възход на българската национална култура, се оформи и обособи индивидуалния творчески облик на Парашкев Хаджиев. В своята 35-годишна композиторска дейност, художественият интерес на П. Хаджиев се насочва към най-различни области на творческия процес. И навсякъде той е ярък мелодик и тази характерна негова черта произвежда като червена нишка цялото творчество на композитора — песенно, камерно-инструментално, симфонично, музикално-сценично. Неговите композиции се отличават с яснота и лирична изразителност на музикалния език, интонационно близък до чистите извори на нашето народно звукотворчество.

През последните години творческият интерес на композитора се насочи подчертано към музикално-сценичния жанр. Склонността му към остри драматургични конфликти и тънка, детайлна психологична обрисовка и характеристика на образите, предават на творбите му съвременна значимост и мащабност. Ето защо П. Хаджиев става все по-взискателен към сюжетите и текстовете на своите опери. За сюжет на една от последните си опери, Хаджиев си избира произведение от златния фонд на българската драма — „Майстори“ от Рачо Стоянов. Тази драма дава богат материал за оперно произведение — силен конфликт, майсторски изваяни образи, богат и народен език. Композиторът сам написва либретото, като се придържа строго към първоизточника. Като либретист, Хаджиев показва отлично познаване на сцената и изискванията на оперната драматургия. Камерният характер на тази опера не само не намалява, а напротив, увеличава задълженията на всеки изпълнител и тълкувател — актьор-певец, художник, диригент и режисьор да бъде точен и изследлив, но ярък в рисунъка си, за да стигне всеки образ, всяка мисъл до зрителя, чрез словото, музиката, пластиката и актьорското превъплотение.

Композиторът работи с увлечение и завършва операта си през 1965 г.

За първи път оп. „Майстори“ е поставена в Софийската народна опера, през сезона 1966-67 г. Втората своя реализация ще получи в нашия оперен театър.

М А Й С Т О Р И

Опера в две части (4 картини)

Музика и либрето от н. а. ПАРАШКЕВ ХАДЖИЕВ

по едноименната пиеса на Рачо Стоянов

Д Е Й С Т В У В А Щ И Л И Ц А

ТИХОЛ	— майстор резбар	тенор
НАИДЕН,	негов син — майстор резбар	бас
МИЛКАНА,	жена на Наиден	сопран
ЖИВКО,	майстор резбар	тенор
ДОБРИ	} — резбари	баритон
КОЛЬО		тенор
ГЕНЧО		баритон

Действието става в малко старопланинско

градче през 1838 година.

Диригент: РОМЕО РАЙЧЕВ

Режисьор: СТЕФАН ТРИФОНОВ

Художник: АСЕН СТОПЧЕВ — гост

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Бившият чирак на майстор Тихол — Живко Анин, когото венчки са смятали за мъртъв, неочаквано се завръща от далечен гурбет. Той е вече прочут майстор резбар.

В родното си градче, Живко заварва своята някогашна избраница омъжена за Найдено — синът на майстор Тихол.

Пламва старата вражда между двамата млади резбари. Те склучват облог, който направи по хубава дърворезба на тавац, ще бъде признат за победител и майстор-първенец.

Живко работи вдъхновено, уверен в силите и способностите си, подтиква от своята любов към Милкана и ненавистта си към Найдено.

Съпругът, научил за дадената някога дума на Милкана пред Живко, започва да пие, става раздразнителен и зъл. Съмнения и подозрения го измъчват. Обвзема го безверие, таланта отслабва, работа не спори.

Изтерзана от съмненията и слабостите на Найдено, Милкана отива при Живко и го моли да напусне града.

Живко склонява. Преди да тръгне наново на път, той грабва в обятията си Милкана и я целува.

Появява се Найдено. Съкрушен и безразсъден, той стреля срещу тях. Милкана — изкупителната жертва на тяхната ненавист, пада мъртва.

